

noget, der er sundt og godt. Derfor er gamle Dalgas' Navn jo paa alles Læber, og han har gjort sig fortjent til, at man nævner hans Navn med Ærbødighed. Han er den, der har slaaet stærkest til Lyd for Plantningssagen herhjemme. Han har vakt Interessen ikke alene ude i de Egne, hvor der trænges haardest til Plantning, men ogsaa andre Steder, og denne Interesse har strakt sig til adskillige af vore Rigmænd, som har syntes, at det var en god Gerning at foretage Beplantninger ude i de gamle Hedearealer, og det er naturligvis et Arbejde, som man kun kan anerkende. Men det er jo ikke alene Rigmænd, der har foretaget disse Plantninger. Ogsaa mange Smaafolk har skudt Kapital sammen og er derved blevet Andelshavere i Plantninger baade i samlede Arealer og, om jeg saa maa sige, store sammenhængende Læplantninger. Det er en god Anvendelse af Pengene, og man kan kun have Sympati derfor.

Det kan imidlertid ikke nytte at ville stille det op, som om de, der foretager disse Beplantninger, alene gør det af filantropiske Hensyn. De gør det selvfølgelig ogsaa med Udbytte for Øje, selv om dette Udbytte ligger langt frem i Tiden — det skal indrømmes. Jeg er enig med den ærede Ordfører for Venstre i, at Udbyttet ligger langt ud i Fremtiden, men jeg er ikke ganske enig med ham i, at der intet Udbytte er blevet; navnlig i de senere Aar. Der har endogsaa været ret godt Udbytte de allerfleste Steder. Men selv om det har været Tilfældet, fordi Forholdene har ført det med sig, kan man alligevel nok have Sympati for Sagen. Samtidig med, at Arbejdet har givet dette Udbytte, er det jo ogsaa til stor Gavn for Landet.

Jeg kan dog ikke lade være at tænke paa, at naar de Folk, der foretager Beplantninger, skal have Skattelempelser — og det sympatiserer jeg med —, saa burde andre have det lige saa fuldt, nemlig de, der dyrker Heden op til Agerland. De gør en stor Indsats af Arbejde og langvarigt Slid, og det varer ogsaa længe, inden de faar et Udbytte. Derfor burde disse ogsaa tages i Betragtning, hvis man skal til at forandre ved den Lov, vi lige har vedtaget; thi det er jo lige saa samfundsnyttigt og lige saa god en Gerning, og den skulde i alt Fald ikke straffes ved, at der skal betales Skat. Derimod kan jeg godt tænke mig, at man kunde ændre noget mere ved den Lov, vi lige har vedtaget. Hvis det skulde gaa efter mine Ønsker, skulde det gaa i Retning af, at de, som ligger inde med den gode Jord

og ødelægger den praktisk talt, de skulde ikke, som Loven giver, have en Præmie for det, men der skulde for dem gælde en Straffebestemmelse, og den skulde gaa ud paa, at de skal betale Skatten.

Det, som ligger til Grund for, at Lovforslaget er kommet frem, er selvfølgelig, at man ikke betragter den nylig vedtagne Lov som en god Lov, og deri er jeg ganske enig. Jeg betragter den ikke som en god Lov, jeg vilde have haft den helt anderledes. Det kunde være, at det for en Gangs Skyld kunde lykkes at komme til et Samarbejde med Forslagsstilleren om dette Lovforslag. Men skal der ændres her, hvad der vel nok skal, saa synes jeg, vi maa gaa videre.

Man har efter min Mening taget Munden lovlig fuld fra Forslagsstillerens Side. Det forekommer mig, at Jord, der har Takst 5, ikke er den Jord, der trænger haardest til at faa Skattelempelser. Der er Jord, som er langt, langt længere nede i Takst, og der er Jord med meget mindre Takst, der giver et endogsaa rigtig godt Udbytte. Vi maa sikkert gaa længere ned; Jord til Takst 5 er jo Jord, som man kalder nogenlunde god Jord. Jeg synes ogsaa, at 60 Aar er for meget. Det er ikke rigtigt, at en Plantage intet Udbytte giver i de første 60 Aar, om det kan være rigtigt i enkelte Tilfælde, gælder det i alt Fald ikke i al Almindelighed. Heller ikke er den gældende Lov saa uretfærdig paa dette Punkt, som det maaske kunde synes ved første Øjekast, idet der i de første Aar, vel nok den første Snæs Aar, ingen væsentlig Forskel vil være paa Jordskylden og Ejendomsskylden. Der vil ikke være meget, som kan betegnes som Ejendomsskyld. Hvis man saa maaske gik lidt videre og sagde, at de første 30 Aar eller muligvis en lille Smule mere skulde man ikke betale Ejendomsskyld, bliver der ikke saa forfærdelig meget at forhandle om.

Som sagt, min Sympati har Lovforslaget, og jeg kan tilsige mit Partis Støtte til at føre Sagen videre og skaffe en Ændring, som kan være til Gavn for dem, der skaber de store, samfundsnyttige Værdier. Men Forslaget trænger efter min Mening til en Udvalgsbehandling, og jeg slutter mig derfor til det Ønske, der fremkom fra den ærede Ordfører for Venstre, om, at vi maa faa en saadan.

Piper: Dette Lovforslag tilsigter jo at ophæve den Uretfærdighed, der vises overfor de mange, som har plantet Heder til og derved gjort et godt, samfundsnyttigt